Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

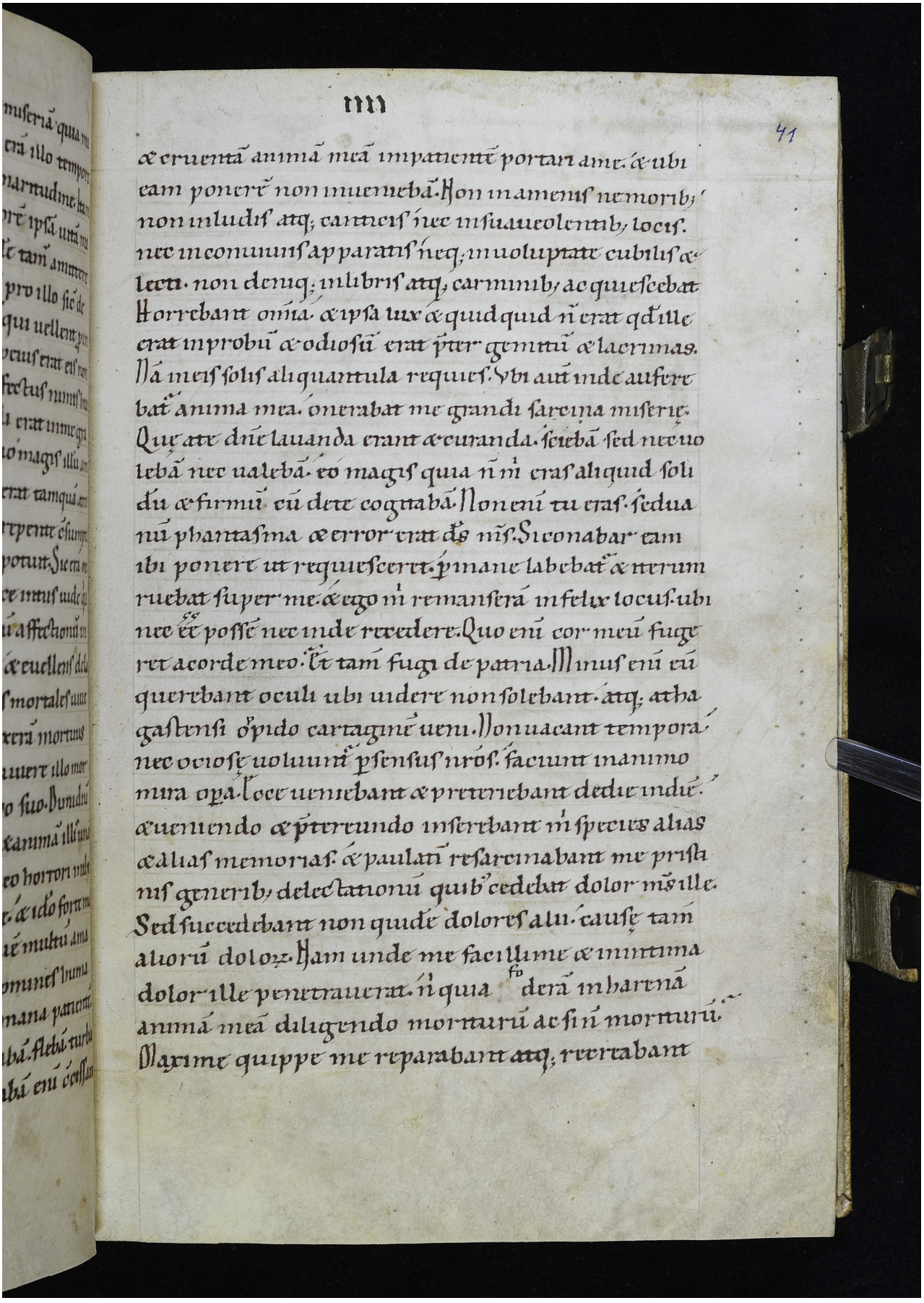

mmm

41

æ eruentā animā meā impatientē portan ame. æ ubi eam ponerē non inuenebā. Non in amenis nemoribꝫ non in ludis atq; canticis nec in suaueolentibꝫ locis. nec in conuiuus apparatis neq; in uoluptate cubilis æ lecti. non denuq; in libris atq; carminibꝫ ac quiescebat Horrebant omīa. æ ipsa lux æ quid quid nī erat qđ ille erat improbū æ odiosū erat ꝑter gemitū æ lacrimas. Nā meis solis aliquantula requies. Vbi aut inde auferebat anima mea. onerabat me grandi sarcina miseriæ. Quę ate dñe lauanda erant æ curanda. sciebā sed nec uolebā nec ualebā. eo magis quia nī mi eras aliquid soliduꝫ æ firmū cū dere cogitabā. Non enī tu eras. sed uana nū phantasma æ error erat dī mīs. Si conabar eam ibi ponere ut requiesceret. ꝓ inane labebat æ rerum ruebat super me. æ ego mi remanserā infelix locus. ubi nec ēt posse nec inde recedere. Quo enī cor meū fugeret a corde meo. Et tam fugi de patria. Imus enī eū querebant oculi ubi uidere non solebant. atq; ab hagastensi ꝺpido cartaginē uenu. Non uacant tempora nec ociosę uoluunt ꝑsensus nros. faciunt in animo mira opa. Loce ueniebant æ preterebant de die in diē. æ ueniendo æ ꝑterendo inserebant mi species alias æ alias memorias. æ paulatī resarcinabant me prisinis generib; delectationū quib; cedebat dolor mus ille. Sed succedebant non quidē dolores alii. causę tam aliorū dolor. Nam unde me facillime æ intimam dolor ille penetrauerat. ni quia fo dera in harena animā meā dilugendo morturū ac si nī morturū. Maxime quippe me reparabant atq; reerabant